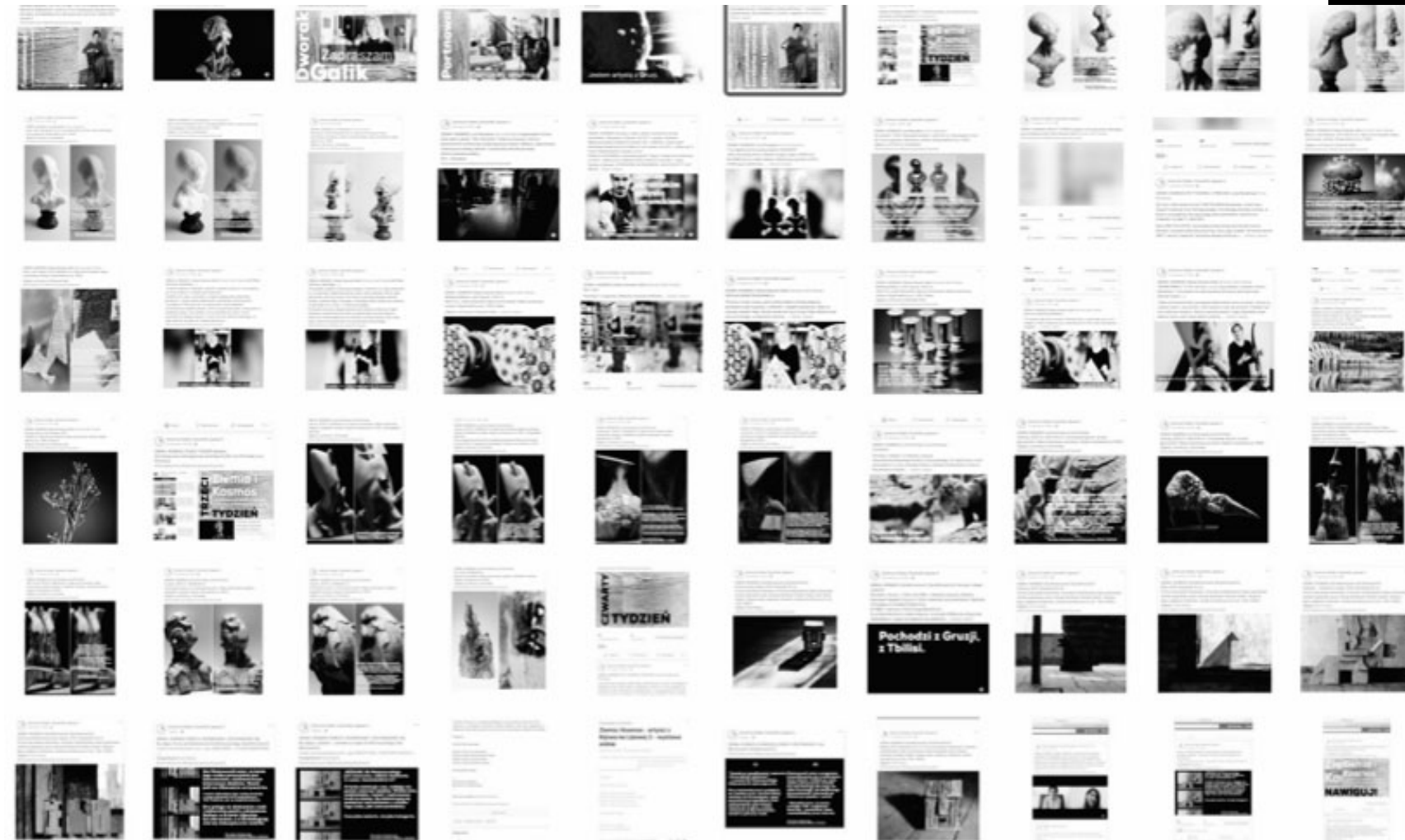

Ziemia i Kosmos | Earth and Space

ISBN 978-83-958229-0-2

#ZiemiaiKosmos #KijównaLipowej

Wirtualna WYSTAWA CERAMIKI ARTYSTYCZNEJ Z KIJOWA

CERAMICS FROM KYIV VIRTUAL EXHIBITION

25.05.2020–22.06.2020

Na wystawie **ZIEMIA I KOSMOS** pokazaliśmy polskiej publiczności prace Jurija Musatowa, Olesi Dworak-Galik, Lizy Portnowej i Gii Mimoszwilego – czworga współczesnych artystów z Kijowa. Prace bez wątpienia reprezentatywne dla swojego miejsca i czasu.

Zebraliśmy rzeźby i instalacje ceramiczne wynikłe z wielkiej wolności tworzenia. Wolność ta okazała się możliwa w kraju z dorobkiem ceramiki raz po raz miażdżonym żarnami historii i na nowo odbudowywanym oraz w mieście, które w drugiej połowie XX w. wypełniono wspaniałymi, niszczącymi teraz, niszczonymi i ratowanymi mozaikami ceramicznymi.

Zaprezentowaliśmy dzieła spowodowane otwarciem ich twórców na najbardziej różnorodne sygnały ze świata. Pokazaliśmy, w końcu, prace, które powstały w specjalnej atmosferze, jaka otacza w Kijowie ceramikę artystyczną. W aurze uwagi, jaką jest ona tu obdarzana przez artystów, widzów, wystawców, kolekcjo-

nerów, projektantów wnętrz. I w ogniu dyskusji o miejscu ceramiki artystycznej wśród sztuk pięknych. O jej przynależności do *prawdziwej sztuki*.

Ekspozycja prowadziła widzów, jak przez sale wystawowe, poprzez koncepcje i estetyki czworga artystów oraz różnorodność ich dzieł, połączone opisanymi okolicznościami tworzenia. Tak, by poznać to, co indywidualne i odkryć to, co wspólne. Katalog odzwierciedla tę dynamikę i ten zamysł.

Katalog przywołuje też wirtualność i interaktywność wystawy, które wzbogaciły jej percepcję o nastrój chwili: umożliwiły przekazanie i utrwalenie bieżących odczuć oglądania i pokazywania sztuki.

ZIEMIA I KOSMOS | Zapraszamy.

Marcelina Gołębiewska

Inicjatorka projektu i kuratorka pro bono wystawy ZIEMIA I KOSMOS

ZIEMIA I KOSMOS | WYSTAWA odbyła się w ramach wydarzenia o tej samej nazwie na profilu FB Centrum Szkła i Ceramiki Lipowa 3 w Krakowie. Została także częściowo powielona na Instagramie @lipowa_3.

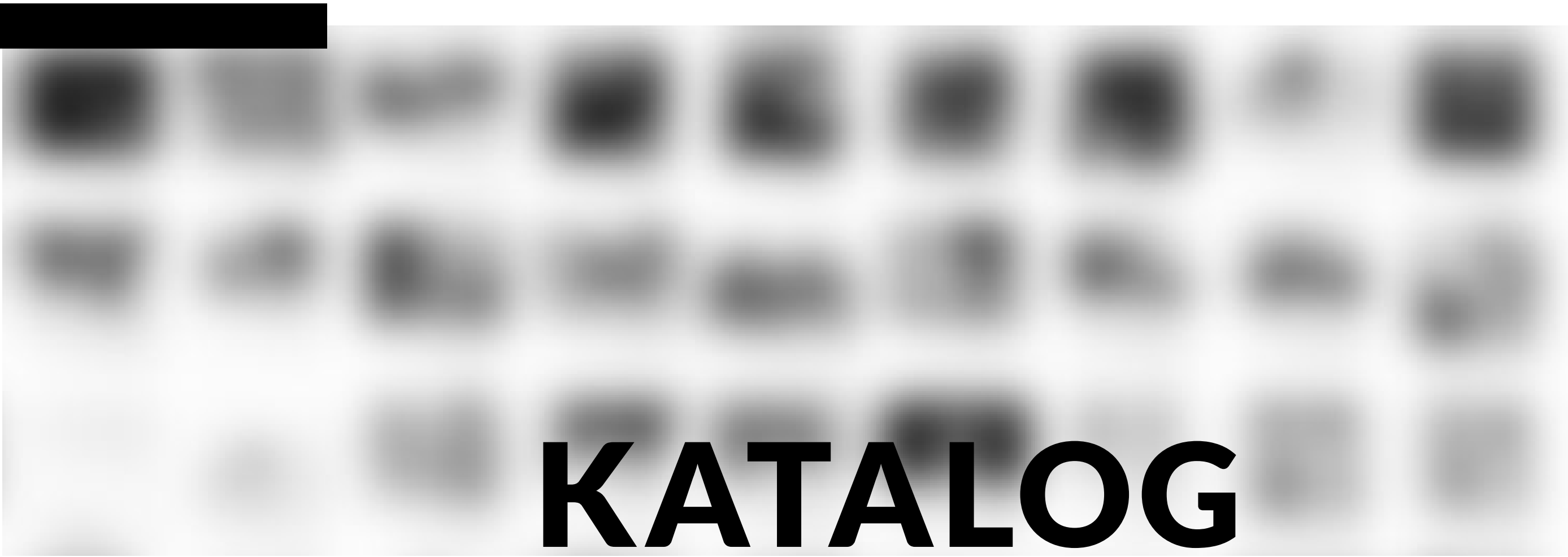
Wystawa nie miała realnego odpowiednika. Była zorganizowana i przeprowadzona zdalnie. Organizatorzy z Krakowa i z Kijowa nie spotkali się przed jej otwarciem ani też w czasie jej trwania.

ZIEMIA I KOSMOS | to WYSTAWA, która nie miała budżetu. Została przeprowadzona wyłącznie dzięki staraniom organizatorów i artystów.

ZIEMIA I KOSMOS | WIELKIE podziękowania dla Centrum Szkła i Ceramiki Lipowa 3 w Krakowie oraz dla pani kierownik Centrum Aleksandry Skorek za otwartość na eksperyment wystawowy. Centrum umożliwiło przeprowadzenie wystawy na swoim profilu FB i zapewniło jej transfer na Instagram oraz promocję na stronie WWW.

Kuratorka i artyści dziękują za codzienną współpracę przy prezentacji wystawy pani Edycie Bobeli z Centrum Szkła i Ceramiki Lipowa 3.

Za pełne entuzjazmu wsparcie projektu **ZIEMIA I KOSMOS** dziękujemy patronowi medialnemu, kwartalnikowi „Szkło i Ceramika”, a także osobiście jego sekretarz redakcji pani Oldze Nachyle.

KATALOG

WSTĘP	6
Jurij Musatow (Yuriy Musatov)	15
Olesia Dworak-Galik (Olesia Dvorak-Galik)	33
Liza Portnowa (Liza Portnova)	61
Gia Mimoszswili (Gia Mimoszshvili)	83
MY I KWARANTANNA	107
Summary in English with artists’ bios and a list of works shown during the exhibition	111

MUSATOW
DworakGalik
PORTNOWA
Miminoszwili

Jurij
MUSATOW
DworakGalik ur. **1981**
PORTNOWA
Miminoszwili

Ukończył Lwowską Narodową Akademię Sztuk Pięknych (2008). Od 2017 r. jest członkiem Międzynarodowej Akademii Ceramiki (IAC, UNESCO).

Od 2012 r. miał 12 indywidualnych wystaw, w tym:

- INWAZJA w kijowskiej galerii Triptych: Global Arts Workshop (2019)
- EWOLUCJA CHMUR w ramach 7. Salonu Rzeźby w Kijowie
- W PROCESIE i MOJE SZCZYTY – obie w kijowskim Shcherbenko Art Centre

Jego prace znajdują się muzeach i prywatnych kolekcjach w USA, w Chinach, na Litwie, w Portugalii, Słowenii, na Węgrzech, w Turcji i na Ukrainie. Zdobia też otwarte przestrzenie, m.in. kampusu Sanam Chan Silpakorn University w Tajlandii i Narodowego Muzeum Ukraińskiej Ceramiki w Opisne koło Połtawy.

Przez ostatnie lata uczestniczył w ponad 70 wystawach zbiorowych na całym świecie.

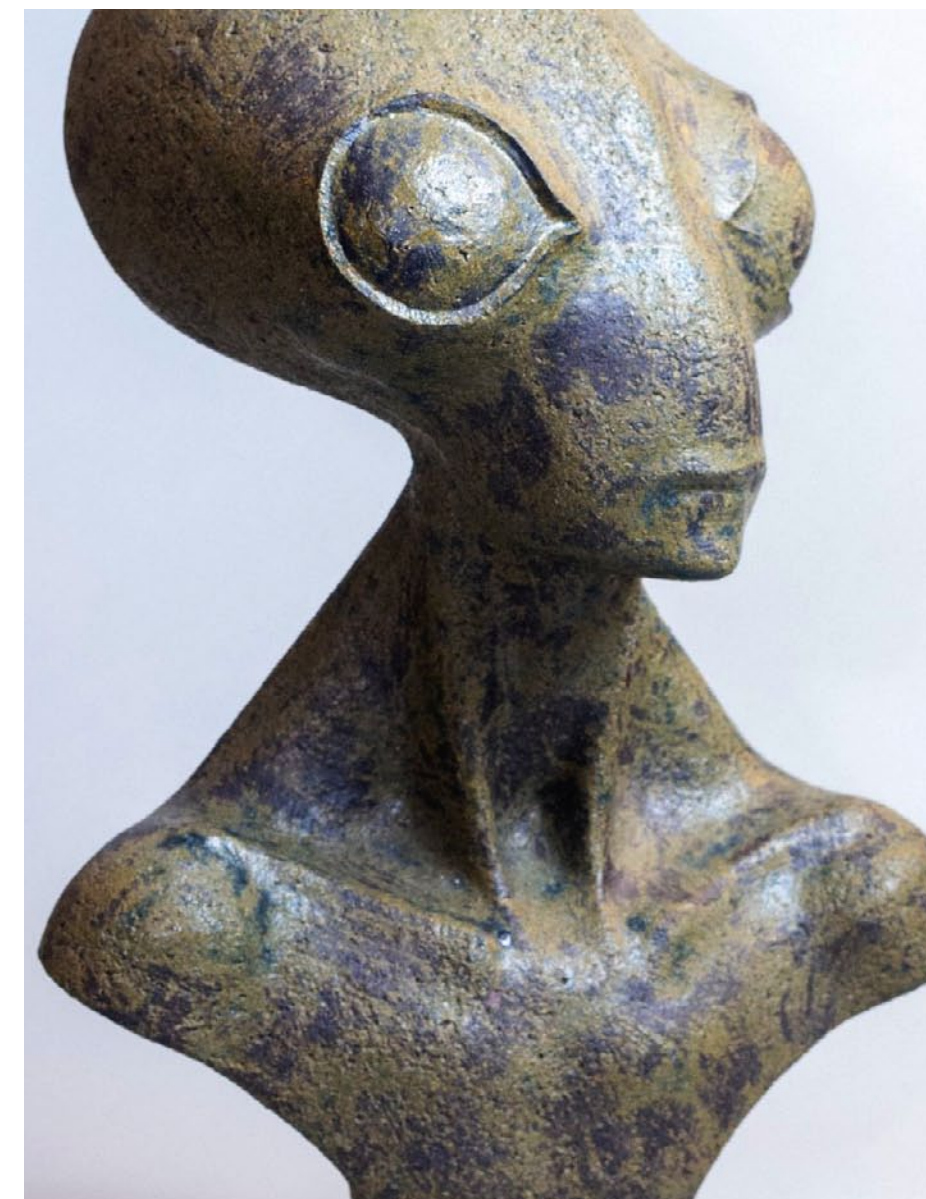
W Internecie szukajcie nazwiska w wersji angielskiej lub ukraińskiej

Yuriy Musatov
Юрій Мусатов

ALIEN/OBCY, 2019.

Wysokość 55 cm.
Ręczne formowanie.
Masa szamotowa,
szkliwo na bazie
popiołu. Wypalanie
elektryczne,
1250 st. C.

Przybysz z charakterystycznymi olbrzymimi owadzimi oczami (elementem niepowielanym zresztą w późniejszych obiektach autora) to jedna z pierwszych rzeźb z cyklu ALIENS/OBCY.

Za formalnym eskapizmem tego cyklu prac Jurija Musatowa ukryta jest subtelna równowaga aktualnych dla swego miejsca i czasu niewesołych aluzji i dyskretnego żartu artysty.

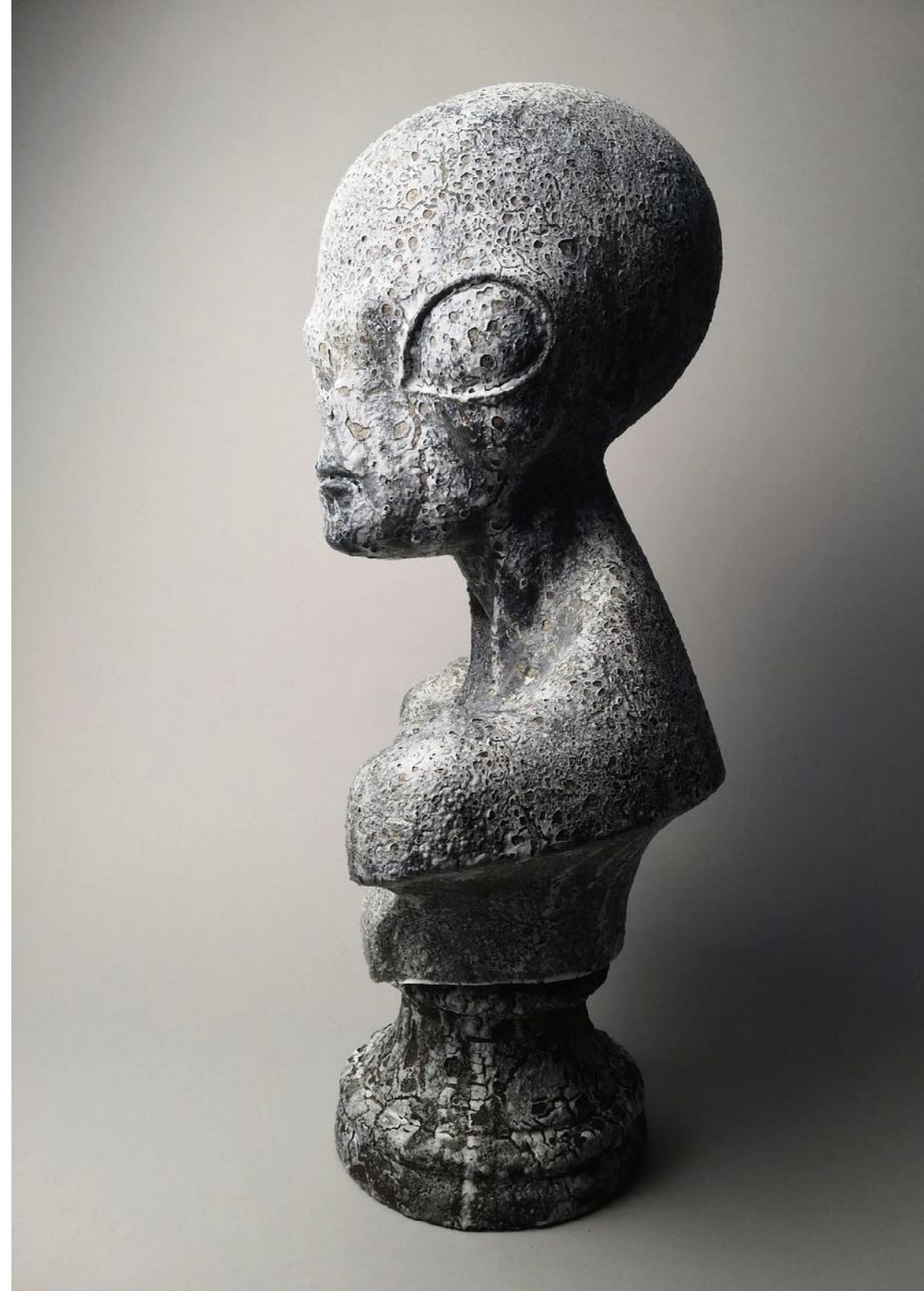
OBCY, inspirowani popkulturowym wizerunkiem kosmitów i stylizowani na biusty rzymskich senatorów, zasiedlili projekt INWAZJA, zainicjowany, doprowadzony do dojrzałości i sfinalizowany w 2019 r.

Kolejne obiekty z cyklu ALIENS prezentowano od maja 2019 r., kreując etapy, jak miało się okazać, całorocznego performance, tym bardziej niezwykłego, że wynikającego nie z marketingowego planu, ale z dynamiki twórczości autora.

Performance ten objął działania namacalne (w tym głównie wystawy, od zbiorowej OTO GLINA w maju do indywidualnej INWAZJI w grudniu) i ulotne, jak wizualizacja różowego OBCEGO na pustym postumencie w centrum Kijowa, na którym do 2013 r. stał pomnik Lenina. Na pograniczu pierwszych i drugich znalazły się prywatne happeningi Musatowa, które jednak dokumentowano i w postaci dokumentacji upubliczniono – pobyt OBCYCH w tureckiej Kapa-docji lub analiza wpisywania się obiektów ALIENS w tło starych kamienic Kijowa.

ALIEN/OBCY, 2019. Wysokość 55 cm. Ręczne formowanie. Masa szamotowa, porcelana, szkliwo na bazie popiołu. Wypalanie elektryczne, 1250 st. C.

„Wtedy (na przełomie 2018 i 2019 r.), chciałem robić rzeźby antropomorficzne, ale... żeby to nie byli ludzie”

– Jurij Musatow [cytat z rozmowy o cyklu prac ALIENS].

ALIEN/OBCY
(Mędrzec), 2019. Rzeźba
 powstała
 w czasie Kohila Ceramic
 Symposium w Estonii.
 Wysokość 59 cm.
 Ręczne formowanie. Masa
 szamotowa, szkliwo.
 Wypalanie w piecu
 drzewnym typu anagama,
 1280 st. C.

Elementem INWAZJI Musatowa od samego początku stała się duża aktywność w przestrzeni publicznej, tak fizycznej, jak wirtualnej. W przestrzeni publicznej projekt został też ostatecznie zdefiniowany.

INWAZJA to dokumentowanie przemian albo etapów przemiany, przechodzenia od bardziej do mniej dosłownej formy, aby znów wrócić do dosłowności.

To przemieszczanie rzeźb między otwartą przestrzenią a salami wystawowymi, żeby obserwować wpisywanie się tych obiektów w coraz to nowy krajobraz.

ANIOŁ, 2019. Wysokość 33 cm. Porcelana (Bone China), masa szamotowa. Forma gipsowa. Wypalanie elektryczne, 1230 st. C.

Seria figur porcelanowych Jurija Musatowa jest hołdem artysty, złożonym jego fascynacji Dalekim Wschodem. Na płaszczyźnie znaczeniowej urzeczenie to ma jednak charakter szczególny. Ogniskuje się ono bowiem na wrażeniach, celowo nie do końca sprawdzonych informacjach czy apokryfach przepuszczonych jeszcze przez miksujący wątki filtr Internetu.

W wymiarze materialnym natomiast dalekowschodnia fascynacja skłania artystę do eksperymentów z porcelaną.

Biali porcelanowi OBCY, nazwani ANIOŁAMI, stanowią jedno z wielu koncepcyjnych odgałęzień cyklu ALIENS. Odgałęzienia te powstają przez nadanie pracom nowego znaczenia albo poprzez zastosowanie specjalnego materiału lub techniki.

Długie, a nawet bardzo długie cykle niepowtarzalnych rzeźb, czasem grupowanych jeszcze w swoich odrębnych niszach, same w sobie są znakiem rozpoznawczym twórczości Jurija Musatowa. O niepowtarzalności prac w ramach serii stanowią wariacje formy/sensu, różnice tworzywa, wypalania i szkliwienia.

ALIEN/OBCY, 2019.
Wysokość 55 cm. Ręczne
formowanie. Masa szamotowa,
porcelana, szklivo
na bazie popiołu. Wypalanie
elektryczne, 1250 st. C.

Według samego Jurija Musatowa, projekt INWAZJA miał zacząć się od jego autoportretu jako punktu startowego do przekształceń i interpretacji.

Faktycznie autoportret był jednym z ostatnich obiektów INWAZJI.

Nie podsumował jej jednak ani nie objaśnił. A ścieżka konotacji, utorowana, jak się zdawało, horacjan-
skim *Exegi monumentum!* (refleksją albo kpiną z tego manifestu), okazała się złudna. Portret artysty natychmiast po powstaniu zaczął przekształcać się w OBCEGO, by stać się koniecznym ogniwem cyklu ALIENS.

KIM JESTEŚ?, 2020.

Wysokość każdej z rzeźb – 35 cm.
Skanowanie i druk 3D. Forma
gipsowa. Kamionka, szkliva.
Wypalanie elektryczne, 1230 st. C.

Cykl rzeźb ceramicznych ALIENS/OBCY Jurija Musatowa zrodził się z nowych inspiracji oraz koncepcyjnego i formalnego dorobku artysty, w którym szczególną rolę odgrywają cykle podniebne i kosmiczne – CHMURY, PLANETY, KRATERY.

Seria Obcych (2019-) pozostaje przestrzenią poszukiwań autora. Określa i odzwierciedla aktualną linię czasu jego działań.

Musatow eksperymentuje z nowymi technologiami – w 2020 r. pojawili się komputerowo zmodyfikowani poligonalni Obcy.

Autor przygotowuje się do wykorzystania nowych dla niego materiałów i ostatecznego transferu cyklu w szeroki nurt rzeźby.

Projekt INWAZJA jest zamknięty.

Jurij Musatow:
„...nie widzę sensu robienia drugiej części, INWAZJI II. (...)

ONI są już wśród nas...”

Olesia **MUSATOW**
DworakGalik
ur. **1977** **PORTNOWA**
Miminoszwili

Pochodzi z Użgorodu. Mieszka i pracuje w Kijowie. Absolwentka Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych (2002).

Od 2013 r. członkini Narodowego Związku Artystów Plastyków Ukrainy.

W 2012 r. w Muzeum Sztuki Współczesnej Ukrainy w Kijowie odbyła się jej pierwsza indywidualna wystawa W RYTMIE SŁOŃCA. Od 1996 r. uczestniczy w wystawach grupowych na Ukrainie i poza jej granicami.

Twórczyni i organizatorka dorocznej wystawy OTO GLINA (Kijów, od 2013 r.), a także kreatorka przestrzeni wystawowej o tej samej nazwie.

Kuratorka projektów promujących ceramikę artystyczną.

W Internecie szukajcie nazwiska
w wersji angielskiej lub ukraińskiej

Olesia Dvorak-Galik
Олеся Дворак-Галік

**PTAK z serii
OGRÓD, 2019.**
Wymiary 46 x 34 x 13 cm.
Ręczne formowanie.
Masa szamotowa,
szkliwa.
Wypalanie elektryczne,
1100 st. C.

Olesia Dworak-Galik jest artystką gliny, ale też innych materiałów. Przy czym szczególnie istotne są one dla niej jako naturalne i przemysłowe odpady, które mogą być zarówno dodatkowym lub bazowym tworzywem, jak i źródłem twórczego pomysłu.

Inspirowany „niepotrzebnymi” materiałami, żółty jak kukurydza PTAK powstał na wystawę ceramicznych zwierzaków ZOO ZOOM (Kijów, 2019).

„Czasem najpierw znajdujesz materiał i dodajesz glinę już to do plastiku, już to do drewna. A czasami jest odwrotnie. (...)”

„W wypadku ptaków to było poszukiwanie. Chodziło o to, żeby podkreślić to, co naturalne. (...)”

**BELIZE z serii
MEKSYK, 2015.**

Wymiary 60 x 75 cm.
Ręczne formowanie.
Masa szamotowa,
szkliwa. Wypalanie
elektryczne,
1100 st. C.

Prace jak komunikaty. Olesia Dworak-Galik aktywnie obserwuje to, co dookoła niej. Notuje spostrzeżenia, apeluje, formułuje opinie.

Komunikatem jest także tworzenie przez nią pojedynczych prac, odrębnych formalnie i z uwagi na przesłanie, lub ich krótkich serii.

Zróznicowanie rzeźb i instalacji ilustruje jej marsz poprzez zdarzenia. Dynamiczny, by niczego nie stracić. I uważny – w tym samym celu.

Rzeźba BELIZE zawiera przekaz o sile trwania, nawet jeśli fundamentem jest tylko rafa koralowa. I o niespodziewanych podobieństwach odległych kultur.

**REFLEKSY/ODBICIA,
instalacja stworzona
z obiektów z serii
SZPULKI, 2014.**

Wymiary 29 x 13 cm,
sześć elementów. Ręczne
formowanie. Masa
szamotowa, szkliwa.
Wypalanie elektryczne,
1100 st. C. Metal.

SZPULKI. Projekt ceramicznych elementów konstrukcyjnych, w które przekształciła się szpulka do nawijania nici – przedmiot zwykły, ale intrygujący. Projekt, w ramach którego Olesia Dworak-Galik tworzy unikalne obiekty, będące jednak dopiero budulcem jej rzeźb i instalacji. SZPULKI powstają już od dekady, od 2010 roku.

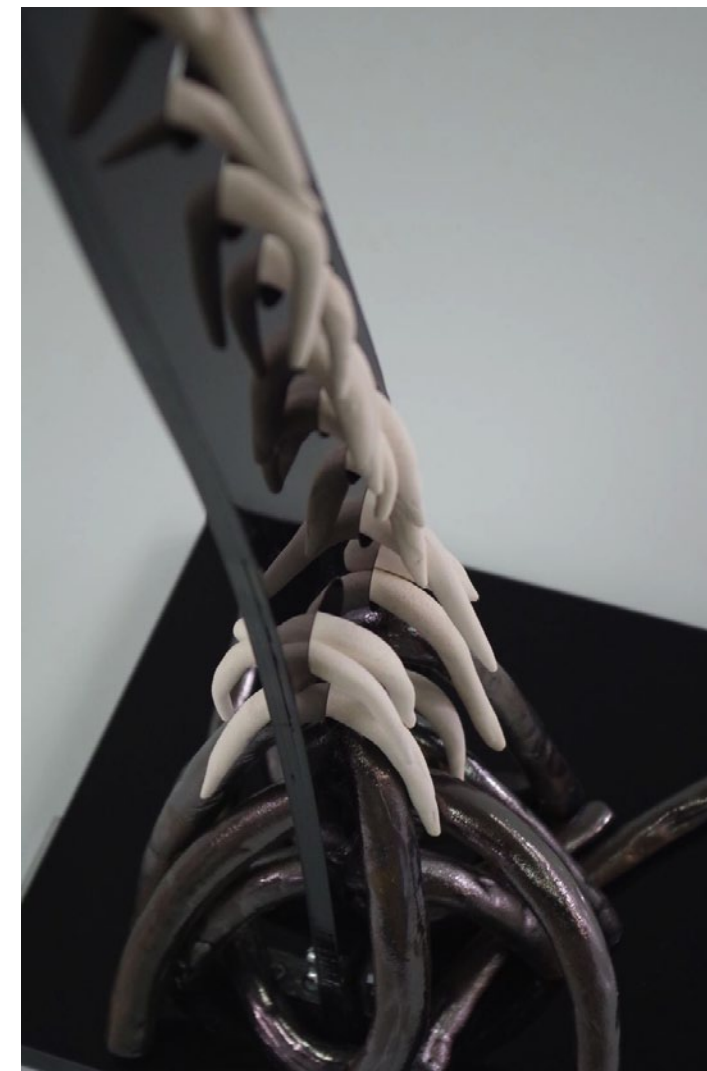
„Pomysł. A więc znowu, glina, którą miałam ochotę połączyć, ponieważ to jest szpulka, z włóknem. (...)”

„(...) Ma to być obraz człowieka. Na tę szpulkę nawija się nitka jego życia (...)”

„Żadna szpulka, którą robię, nie jest taka sama jak poprzednie.”

**DIPLODOK/
DIPLODOCUS, 2018.**
Wysokość 95 cm.
Ręczne formowanie.
Masa szamotowa,
szkliwa. Wypalanie
elektryczne,
1100 st. C. Plastik.

Niedocenioną przestrzenią analizowania sztuki ceramicznej jest wielość odmian artystycznego poczucia humoru jej twórców.

Pozycja odpowiedzialnego obserwatora, jaką zajmuje Olesia Dworak-Galik, nie koliduje z jej skłonnością do purnonsensu, ucieleśnieniem której jest obiekt DIPILODOK/DIPILODOCUS.

Skamielina dinozaura na osnowie odpadowego plastiku opatrzona taką bajką:

Był sobie diplodok. Jadł trawę.
Jadł i jadł. Aż zjadł całą trawę.
I zdechł.

„Takie minitransformery pozwalają właścicielowi pracy przeżyć, odczuć ją i pobyc razem z jej autorem. Albo samemu stać się autorem (...)”

**NIESKOŃCZONE
W NIESKOŃCZONYM, 2018.**

Wymiary 120 x 40 cm,
110 x 40 cm, 85 x 40 cm.
Ręczne formowanie. Masa
szamotowa, szkliva. Wypalanie
elektryczne, 1100 st. C. Metal.

Instalacja jako instrument do kreowania przestrzeni.
Rzeźba jako narzędzie. Przekształcenie widza w twórcę.

Ja zmieniam rzeźbę, rzeźba zmienia mnie.

NIESKOŃCZONE W NIESKOŃCZONYM powstało
z ceramicznych znaków nieskończoności. Można je
zdejmować z osnowy, przekładać, mieszać.

**DRZEWO ŻYCIA z serii
DRZEWA, 2014.**

Wymiary 140 x 60 cm.

Ręczne formowanie.

Masa szamotowa, szkliva.

Wypalanie elektryczne,

1100 st. C. Drewno.

Olesia Dworak-Galik:

„(...) Kuratorka [pleneru] trzymała w rękach
te ścięte gałęzie, a ja zobaczyłam, że

trzeba im dać nowe życie. (...)”

MUSATOW
DworakGalik Liza
PORTNOWA
ur. **1981** Mimoszwili

Absolwentka Kijowskiego Koledżu Przemysłowego (artysta ceramik, rocznik 2002).

Od 2009 r. niezależna artystka.

Od 2002 r. uczestniczy w wystawach i rezydencjach. W tym samym roku uzyskała honorową nagrodę w konkursie „Nowe nazwiska Ukrainy”.

W 2012 r. w Muzeum Pracowni Iwana Kawaleridze w Kijowie odbyła się jej pierwsza indywidualna wystawa zatytułowana ŚWIATŁO I KAMIENI.

W 2019 r. została laureatką Grand Prix Międzynarodowego Biennale Ceramiki Artystycznej im. Wasyla Kryczewskiego w Narodowym Muzeum Ukrainiejskiej Ceramiki w Opiszne koło Połtawy (rzeźba Joszua).

W Internecie szukajcie nazwiska w wersji angielskiej lub ukraińskiej

Liza Portnova
Ліза Портнова

TRYPOL, 2019.

Wymiary 79 x 38 x 28 cm.
Formowanie ręczne i na kole garncarskim. Masa szamotowa, angoba z dodatkiem topnika.
Wypalanie w temperaturze 1300 st. C.

Rzeźba TRYPOLE została stworzona z wykonanego wcześniej i następnie rozbitego naczynia, nawiązującego formą do naczyń kultury trypolskiej.

Cucuteni-Trypolje – krąg kultur eneolitycznych z malowaną ceramiką, rozwijających się w latach 3500-1700 p.n.e. pomiędzy Karpatami, Dnieprem i Morzem Czarnym. Obejmuje m.in. kulturę trypolską, odkrytą na terenie wsi Trypole na Ukrainie.

Opracowano między innymi na podstawie Encyklopedii PWN

„Liza Portnowa, która łączy zainteresowanie lokalną tradycją tworzenia glinianych wyrobów z meandrowaniem przez różne kultury, przekazuje widzowi swoje poruszające przesłania, posługując się techniką rzeźb ceramicznych i jej nieoczywistym powiązaniem z formą.”

Marcelina Gołębiewska, *Ceramika to (nie) sztuka*, „Szkło i Ceramika”, 1/2020

JOSZUA, 2019.

Wymiary 63 x 45 x 33 cm. Ręczne formowanie. Masa szamotowa, angoba z dodatkiem topnika. Wypalanie w temperaturze 1160 st. C. Liście/gałązki palmowe.

Praca nagrodzona Grand Prix Międzynarodowego Biennale Ceramiki Artystycznej im. Wasyla Kryczewskiego w Opiszne na Ukrainie w 2019 r.

Portnowa to artystka wielkich i skrajnych emocji. Jej prace mogą skrzyć się radością albo przygniatać smutkiem. Często, obcując z nimi, mierzymy się od razu z całym spektrum odczuć.

W wypadku rzeźby 2014-2018 – od rozpacz, złości do nadziei.

2014-2018, 2018.
Wymiary 98 x 43 x 30 cm.
Ręczne formowanie. Masa szamotowa, angoby, angoba z dodatkiem topnika, naszkliwna platyna. Wypalanie w temperaturze 1160 st. C.

2014-2018 to rzeźba o wojnie z wyprowadzonym z łańcucha obserwacji i skojarzeń przestaniem: sztuka to życie, tworzenie jest zawsze lepsze od zabijania.

Na pokrytym naszkliwną platyną – symbolem tego, co drogie – ostrzu, które zastępuje głowę figury, umieszczono daty. 2014 to rok początku wojny na wschodzie Ukrainy. 2018 to rok, w którym, jak miała nadzieję autorka, wojna się skończy.

ZWIERZE, 2020.

Wymiary 42 x
71 x 16 cm.
Formowanie
ręczne i na kole
garncarskim.
Masa szamotowa,
porcelana.
Wypalanie
w temperaturze
1300 st. C.

Jednym z wyróżników twórczości Lizy Portnowej jest wykorzystanie do tworzenia rzeźb elementów toczonych na kole garncarskim.

W obiekt ZWIERZĘ artystka wkomponowała wykonane na kole dzbanuszki, nawiązujące do tradycji monetek – podobnych naczynek, które w XIX w. sprzedawano na jarmarkach po kopiejce (monecie).

UZUKUMARU, 2019.
Wymiary 63 x 46 x 33 cm.
Ręczne formowanie. Masa
szamotowa, angoba
z dodatkiem topnika.
Kalkomanie. Wypalanie
w temperaturze 1300 st. C.

うずくまる [uzukumaru], po japońsku: kucać,
kulić się z bólu albo ze smutku.

W ceramice terminem uzukumaru określa
się naczynia o kształcie przypominającym
skulonego człowieka i takie, które zdefor-
mował ogień.

UZUKUMARU to jeszcze jedna rzeźba powstała z fragmentów stworzonego wcześniej, wypalonego na biskwit (czyli do postaci półfabrykatu) i rozbitego obiektu. Fragmenty te zostały znów wypalone i pokryte polewami w różnych technikach, a w końcu na nowo scalone.

TWORZENIE – NISZCZENIE – TWORZENIE pociąga Lizę Portnową. Gniecenie tego, co dopiero zrobione, tłuczenie już twardych po wypaleniu obiektów, żeby powstały z nich nowe rzeczy, to nurt jej działań i kreowania nowego piętra metafor – nie nadbudowanych przy pomocy słów, ale wbudowanych w rzeźby.

W figurę UZUKUMARU na kolejnej próbie ognia wtopiono też QR Code z podpisem Portnowej, ostatecznie i na zawsze spajając twórczynię z tworzywem.

ON, 2018.
Wymiary 79 x 38 x 28 cm.
Ręczne formowanie.
Masa szamotowa,
angoba z dodatkiem
topnika. Wypalanie
w temperaturze
1160 st. C.

Liza Portnowa nie łączy swoich figur ceramicznych w cykle i nie nadaje im wspólnych nazw. Woli mówić o projektach, mimo że i w tym wypadku nie upublicznia ram formalnych i koncepcyjnych, i nie sygnalizuje ich tytułem.

Z rezerwą odnosi się nawet do nazywania poszczególnych rzeźb, chociaż (a może: dlatego, że) każda z nich jest nośnikiem dobrze przez nią zapamiętanej serii bardziej lub mniej powiązanych skojarzeń i odczuć, których źródłem może być wykład, dawna fascynacja kształtem (np. ostrymi krawędziami – praca ON) czy bieżąca informacja z mediów, news.

Artystka jest skoncentrowana na samym procesie pracy, na wieloetapowym i wielokrotnym przetwarzaniu materiału, które wynika z toku jej myśli i z jej emocji, i stanowi ich najpełniejszy wyraz. W procesie tym dąży, jak sama mówi, do unikalnego momentu, kiedy rzeźba jest ukończona, a jakakolwiek dalsza w nią ingerencja przestaje być możliwa.

To podejście czyni prace Lizy Portnowej przejmującymi i hermetycznymi zarazem. I nadaje niezwykłość jej sztuce.

MUSATOW
DworakGalik
Gia PORTNOWA
Miminoszwili ur. 1958

Pochodzi z Gruzji, z Tbilisi. Od 1993 r. mieszka i pracuje w Kijowie.

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Tbilisi (1983) oraz Wydziału Filmu i Fotografii na tamtejszej Politechnice.

W 1989 r. tworzył Grupę Wardzia Art.*

W 1997 r. w Kijowie był twórcą Grupy Ananas.

* Gruzńska Wardzia to miasto-klasztór, w okresie ZSRR przez długi czas niedostępne z uwagi na nadgraniczne położenie.

PRZEZROCZYSTA MASKA, 2018

Wysokość 30 cm. Forma szalunkowa drewniana. Autorska modyfikowana masa szamotowa, szkliwo popiołowe (autor stosuje domieszki tlenków metali). Wypalanie w piecu opalonym drewnem, stożek pirometryczny 6 (1150-1200 st. C).

—————

Jego prace znajdują się w Narodowym Muzeum Ukraińskiej Ceramiki w Opiszne. Są w prywatnych kolekcjach w USA, a także we Włoszech i w Niemczech. Jego pierwsza wystawa indywidualna odbyła się ponad 30 lat temu.

„Unikam jednak tej wyliczanki – mówi. – Jestem artystą. Wolnym człowiekiem”.

W Internecie szukajcie nazwiska w wersji angielskiej lub rosyjskiej

Gia Miminoshvili
Гия Миминошвили

JEŹDZIEC Gii Mimoszwilego jest zanurzony, całkiem dosłownie, w czasie.

Artysta animalizuje czas, nadając mu postać zwierząt i ptaków. Wielkie koty, niedźwiedzie, rumaki i nastroszone kruki to totemy. Są niekończącą się pamięcią i ostrzeżeniem o schyłku tego czasu, jaki sami posiadamy. Czas jako materia, nie jako kategoria.

**JEŹDZIEC - CZŁOWIEK
W CZASIE, 2019.**

Wysokość 45 cm. Forma
szalunkowa drewniana.
Autorska modyfikowana masa
szamotowa, szkliwo popiołowe
(autor stosuje domieszki tlenków
metali). Wypalanie w piecu
opalonym drewnem, stożek
pirometryczny 6 (1150-1200 st. C).

Gia Mimoszwili:

„Człowiek, kiedy tylko zaczyna rozumieć, że jest śmiertelny, zaczyna szaleć. (...) On godzi się tylko na nieśmiertelność. (...) Jego celem jest stać się Bogiem.”

PTAK, 2019.

Wysokość 45 cm. Forma
szalunkowa drewniana.
Autorska modyfikowana
masa szamotowa, szkliwo
popiołowe (autor stosuje
domieszki tlenków metali).

Wypalanie w piecu
opalanym drewnem,
stożek pirometryczny 6
(1150-1200 st. C).

Gia Mimoszwili:

**„Wzorcem zawsze
jest człowiek.”**

**FORMY ARCHITEKTONICZNE
(bez nazwy), 2019.**

Wysokość 30 cm. Forma szalunkowa drewniana. Autorska modyfikowana masa szamotowa, szklivo popiołowe (autor stosuje domieszki tlenków metali). Wypalanie w piecu opalonym drewnem, stożek pirometryczny 6 (1150-1200 st. C).

Gia Mimoszwili mówi, że każda jego rzeźba potencjalnie jest monumentem, wielometrowym betonowym obiektem. Nawet jeśli ma tylko kilkanaście centymetrów.

I nawet najmniejsze jego rzeźby powstają z wykorzystaniem form szalunkowych. Całkiem podobnie jak na miejskiej budowie.

Gra polega na skalowaniu rzeźb i dobieraniu punktu odniesienia. Guliwer w Krainie Liliputów był olbrzymi, a w Brobdingnag stał się niebezpiecznie mały.

ZWIERZĘ, 2019.
 Wysokość 60 cm. Forma
 szalunkowa drewniana.
 Autorska modyfikowana masa
 szamotowa, szklivo popiołowe
 (autor stosuje domieszki
 tlenków metali). Wypał w piecu
 opalany drewnem, stożek
 pirometryczny 6
 (1150-1200 st. C).

„Zasada przypadkowości zapewnia różnorodność obiektów!”
– z notatki Gii Mimoszwilego dołączonej do opisu jego prac.

Przy matematycznym podejściu do rozmiaru prac i powtarzalnej technice ich formowania, artysta chce pozostawić przypadkowi efekt zastosowania naturalnych domieszek do gliny, a także doraźnego zmieniania proporcji tlenków metali w pokryciu rzeźb. Ciekawi go przypadek w tworzeniu i odkrywaniu prac przez widzów.

MASKA, 2019.

Wysokość 30 cm. Forma
szalunkowa (drewniana).
Autorska modyfikowana
masa szamotowa, szkliwo
popiołowe (autor stosuje
domieszki tlenków metali).
Wypalanie w piecu
opalanym drewnem, stożek
pirometryczny 6
(1150-1200 st. C).

Jest to na tyle uniwersalna sztuka,

Gia Mimoszwili:

„Grafika, malarstwo, rzeźba, takie klasyczne dyscypliny są tylko częścią sztuki ceramicznej. Zaledwie częścią. (...) one wyszły z ceramiki.”

MUSATOW
DworakGalik
PORTNOWA
Miminoszwili

ZIEMIA I KOSMOS | MY i KWARANTANNA*
17 marca 2020 r. w Kijowie przestało kursować metro. Zaraz potem wstrzymano połączenia kolejowe i lotnicze. Pamiętam wieczór, jeszcze z odrobiną śniegu: na parterze starej kamienicy przy ulicy O. Gonczara za szczelnie zasłoniętą roletą ktoś grał na skrzypcach. Pod oknem z muzyką, po pustej ciemnej ulicy przeszedł w zupełnej ciszy patrol w białych medycznych maseczkach.

A później pojawił się projekt ZIEMIA I KOSMOS. Projekt ten nie był poświęcony kwarantannie. Dostarczył jednak dodatkowej perspektywy do analizowania naszych relacji z tym dziwnym czasem. I nie pozostał dla nich bez znaczenia. Jako odcinek czasu podporządkowany określonej wspólnej aktywności, stał się dobrym polem do badania i zapamiętania kwarantanny.

W kwarantannie ALIENS/OBCY Jurija Musatowa założyli maski. Artysta natomiast skupił się na obserwacji zastygłego w niepewności świata z pracowni, jak z zawieszonej poza jakimkolwiek czasem kapsuły, za iluminatorami której raz po raz przetaczał się dostępny tylko z przepustkami tramwaj. Nie można wykluczyć, że to ten proces wielodniowego obserwowania skłonił również artystę do ostatecznego zarzucenia INWAZJI II.

Twórczość Olesi Dworak-Galik od pewnego momentu stała się dla mnie pretekstem do rozważań nad postulatami budowania nowej normalności i jedną z wiarygodnych odpowiedzi na ten postulat. Nowa normalność bowiem to prawdopodobnie nic innego, jak normalność dotychczasowa, której jednak przywrócono zapomniane cechy, doświadczenia i aktywności. Na przykład takie

* W pierwszej połowie 2020 r. wiele państw – w tym także Ukraina – w ramach walki z pandemią COVID-19 ogłosiło kwarantannę. Faktycznie oznaczało to paromiesięczne wygaszenie życia gospodarczego i kulturalnego, a także zamknięcie granic państw.

sekwencje zdarzeń, jak ta od znalezienia ściętych gałęzi poprzez wyobrażanie sobie aż do tworzenia z nich nowych bytów.

Do Lizy Portnowej i jej męża, uznanego ceramika Andrija Kyryczenki, przyszedłem 11 maja 2020 r. Na mój widok oboje wskoczyli do parterowego poprzemysłowego budynku pracowni przez okno, pod którym siedzieli na słońcu. Mnie jednak, jako gościa, wpuszczono drzwiami.

O pandemii tego dnia nie rozmawialiśmy.

Hermetyczność twórczości Lizy Portnowej odseparowała ją od natychmiastowego, doraźnego oddziaływania kwarantanny, a prywatność prac zapobiegła ich interpretacjom w kontekście zdarzeń z drugiego kwartału 2020 r.

Gia Mimoszwili był pierwszym z czworga artystów-uczestników wystawy, któremu opowiedziałam o projekcie ZIEMIA I KOSMOS.

I to on sformułował kluczowe dla tego projektu zagadnienia, przekazując nam do dalszego koncepcyjnego użytku prywatne przemyslenia czasu kwarantanny. Artysta mówił o pragnieniu komunikowania się w zamkniętym świecie. O wyzwaniu, jakim dla twórców i odbiorców jest zdalne pokazywanie i poznawanie ceramiki.

„Niewykluczone, że znowu, szukając Indii, znajdziemy Amerykę” – powiedział w dyskusji o niepewności i szansie, wpisanych w nowe powszechne stosowanie Internetu oraz o redefiniowaniu pojęcia globalizacji, w którym uczestniczymy.

ZIEMIA I KOSMOS | PROJEKT zakończył się 22 czerwca, czyli wtedy, gdy powinna była skończyć się oficjalnie ogłoszona na Ukrainie i już przedłużana kwarantanna, lecz było oczywiste, że potrwa ona znacznie dłużej.

Marcelina Gołębiewska

Summary

EARTH AND SPACE | VIRTUAL EXHIBITION of ceramic art from Kyiv ran from 25th May till 22nd June 2020 on the Facebook page of Glass and Ceramics Centre Lipowa 3 in Cracow, Poland. The exhibition did not have its equivalent in the physical space. Its organisers from Cracow and Kyiv cooperated remotely: they had not met before the opening or during the exhibition.

For over a month its Polish audience had the opportunity to discover and explore ceramic sculptures and installations created by four modern artists living and working in Kyiv, Ukraine – Yuriy Musatov, Olesia Dvorak-Galik, Liza Portnova and Gia Miminoshvili.

Visitors saw works that undoubtedly represent their place and times.

These works are the result of a great freedom of creation which turned out possible in this country with turbulent history where ceramic art has always found its way back to life and this city that since the second half of 20th century has been filled with now dilapidating, damaged and restored monumental ceramic mosaics.

These works were born out of their authors' openness towards various signals from the world out there.

They were created in a unique atmosphere that surrounds ceramic art in Kyiv. In the aura of great attentiveness that artists, visitors, exhibitors, collectors and interior designers have for ceramics and which is in sharp contrast with

the heated discussion about its place among fine arts.

About being *real art*.

This virtual exhibition took visitors on a journey through various concepts, messages and aesthetics of the works that share a common background and context in which they were created.

Week after week the latest works – that were on display before or shown for the first time – were presented. Not only did they showcase rich content but also craftsmanship of various – original and experimental – techniques of moulding and firing.

First the sculptures from the ALIENS series (INVASION project) by Yuriy Musatov. Then objects and installations as messages as well as reviews of reality by Olesia Dvorak-Galik. Figures by Liza Portnova. And finally sculptures that enable Gia Miminoshvili to have a conversation with visitors about time and coincidence.

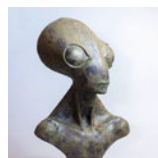
New – but also specific to the time and place – dimension was added due to the lockdown that was imposed as a result of COVID-19 pandemic at the time of the exhibition. The artists could share with visitors their moods and thoughts at the time, which made this virtual and interactive exhibition so relatable.

Its content, dynamics and atmosphere are reflected in this catalogue.

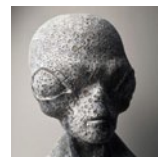
EARTH AND SPACE | VIRTUAL EXHIBITION did not receive any funding. It was run as a pro bono project by organisers and artists.

Artists' bios and a list of works shown during the exhibition.

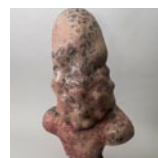
Yuriy Musatov, born in 1981, a Lviv National Academy of Arts graduate. Since 2017 a member of the International Academy of Ceramics (IAC, UNESCO). He has had 12 solo exhibitions since 2012. Over the last years he has participated in more than 70 collective exhibitions around the world. His works are in museums and private collections in, among others, the USA, China, Lithuania, Portugal, Slovenia, Hungary, Turkey and Ukraine.

ALIEN, 2019. Height: 55 cm. Hand molding. Ash glazed stoneware. Electric firing, 1250°C.

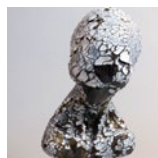
ALIEN, 2019. Height: 55 cm. Hand molding. Ash glazed stoneware. Porcelain. Electric firing, 1250°C.

ALIEN (Wise Man), 2019. Height: 59 cm. Hand molding. Glazed stoneware. Wood firing (Anagama kiln), 1280 °C. The sculpture was created during the Kohila Ceramic Symposium in Estonia.

ANGEL, 2019. Height: 33 cm. Plaster mold. Bone china, chamotte clay. Electric firing, 1230 °C.

ALIEN, 2019. Height: 55 cm. Hand molding. Ash glazed stoneware. Porcelain. Electric firing, 1250 °C.

WHO ARE YOU?, 2020. Height: 35 cm each. 3D scanning and printing. Plaster mold. Glazed stoneware. Electric firing, 1230 °C.

Olesia Dvorak-Galik, born in 1977, a Lviv National Academy of Arts graduate. Since 2013 a member of the National Union of Artists of Ukraine. In 2012 her first solo exhibition MOVING TO THE RHYTHM OF THE SUN was held in Kyiv. Since 1996 she has been participating in collective exhibitions in Ukraine and abroad. The creator and organiser of the annual HERE COMES CLAY exhibition (Kyiv, since 2013).

BIRD from the GARDEN series, 2019. Dimensions: 46 x 34 x 13 cm. Hand molding. Glazed stoneware. Electric firing, 1100 °C.

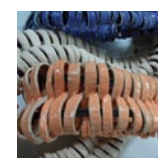
BELIZE from the MEXICO series, 2015. Dimensions: 60 x 75 cm. Hand molding. Glazed stoneware. Electric firing, 1100 °C.

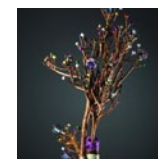
REFLECTIONS, the installation created from the elements of the SPOOLS series, 2014. Dimensions: 29 x 13 cm, six elements. Hand molding. Glazed stoneware. Electric firing, 1100 °C. Metal.

DIPLODOCUS, 2018. Height: 95 cm. Hand molding. Glazed stoneware. Electric firing, 1100 °C. Plastic.

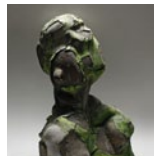

INFINITE INFINITY, 2018. Dimensions: 120 x 40 cm, 110 x 40 cm, 85 x 40 cm. Hand molding. Glazed stoneware. Electric firing, 1100 °C. Metal.

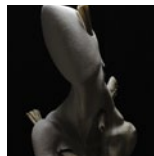

THE TREE OF LIFE from the TREES series, 2014. Dimensions: 140 x 60 cm. Hand molding. Glazed stoneware. Electric firing, 1100 °C. Wood.

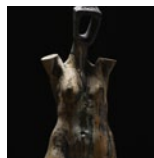
Liza Portnova, born in 1981, a Kyiv Industrial College graduate. In 2012 her first solo exhibition LIGHT AND STONE was held in Kyiv. Since 2002 she has participated in exhibitions and artist-in-residence schemes. In 2019 she was the winner of the International Vasyl Krychevsky Ceramic Art Biennale in the National Museum of Ukrainian Pottery in Opishnya. Since 2019 a member of the International Academy of Ceramics (IAC, UNESCO).

TRYPILLIA, 2019. Dimensions: 90 x 38 x 28 cm. Hand molding and potter's wheel. Chamotte clay, engobe + flux. Firing, 1300 °C.

JOSHUA, 2019. Dimensions: 63 x 45 x 33 cm. Hand molding. Chamotte clay, engobe + flux. Firing, 1160 °C. Palm leaves. International Vasyl Krychevsky Ceramic Art Biennale Grand Prix (Opishnya, Ukraine).

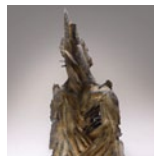
2014-2018, 2018. Dimensions: 98 x 43 x 30 cm. Hand molding. Chamotte clay, engobes, engobe + flux. Platinum overglaze. Firing, 1160 °C.

ANIMAL, 2020. Dimensions: 42 x 71 x 16 cm. Hand molding and potter's wheel. Chamotte clay, porcelain. Firing, 1300 °C.

UZUKUMARU, 2019. Dimensions: 63 x 46 x 33 cm. Hand molding. Chamotte clay, engobe + flux. Decalcomanias. Firing, 1300 °C.

HE, 2018. Dimensions: 79 x 38 x 28 cm. Hand molding. Chamotte clay, engobe + flux. Firing, 1160 °C.

Gia Miminoshvili, born in 1958, a graduate of Tbilisi State Academy of Art (1983) and Film and Photography Department at Georgian Technical University in Tbilisi. His first solo exhibition was organised more than 30 years ago. His works are in museums and private collections in the USA as well as Italy, Germany and Ukraine.

TRANSPARENT MASK, 2018. Height: 30 cm. Timber formwork. Original modified chamotte clay, ash glaze (the author uses metal oxide admixtures). Fired to cone 6 in a wood-burning kiln (1150-1200 °C).

RIDER – THE MAN IN TIME, 2019. Height: 45 cm. Timber formwork. Original modified chamotte clay, ash glaze (the author uses metal oxide admixtures). Fired to cone 6 in a wood-burning kiln (1150-1200 °C).

BIRD, 2019. Height: 45 cm. Timber formwork. Original modified chamotte clay, ash glaze (the author uses metal oxide admixtures). Fired to cone 6 in a wood-burning kiln (1150-1200 °C).

ARCHITECTURAL FORMS. Height: 30 cm. Timber formwork. Original modified chamotte clay, ash glaze (the author uses metal oxide admixtures). Fired to cone 6 in a wood-burning kiln (1150-1200 °C).

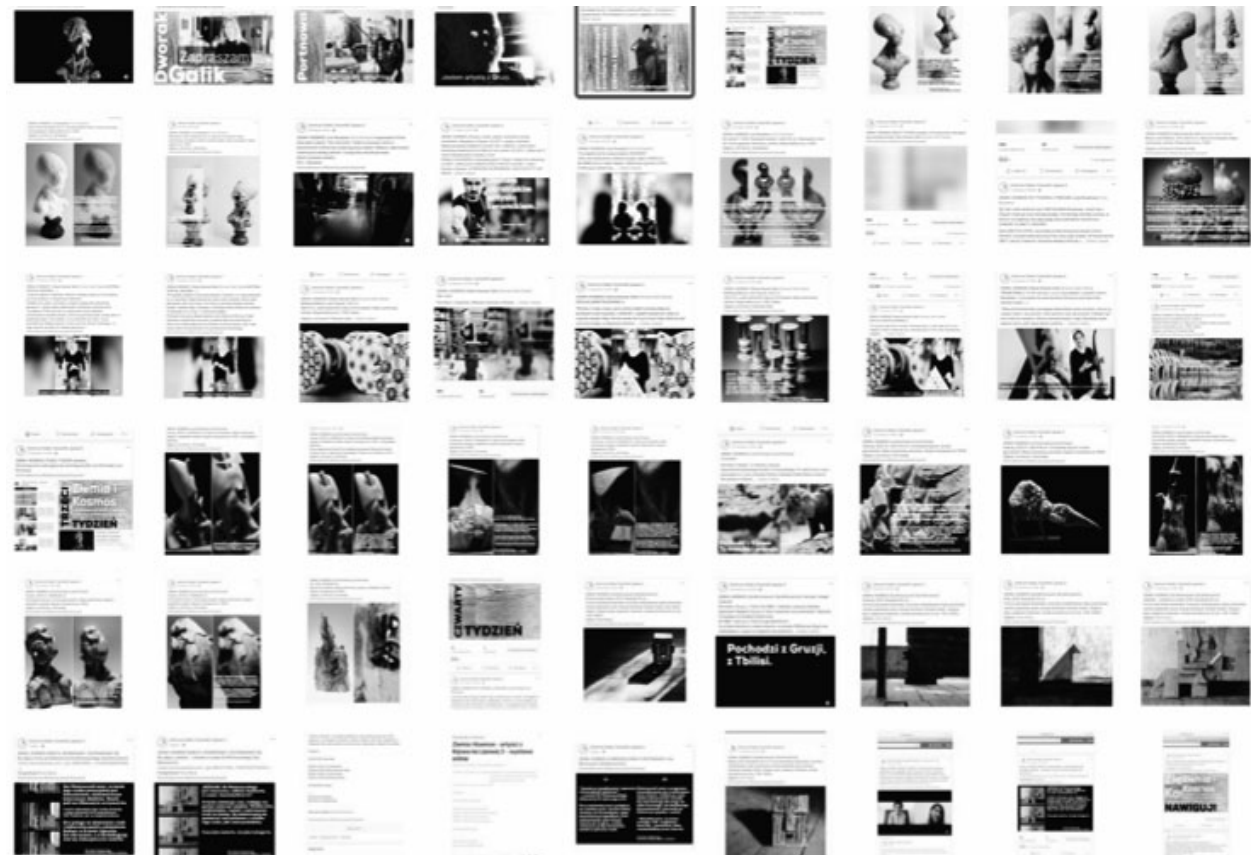

ANIMAL, 2019. Height: 60 cm. Timber formwork. Original modified chamotte clay, ash glaze (the author uses metal oxide admixtures). Fired to cone 6 in a wood-burning kiln (1150-1200 °C).

MASK, 2019. Height: 30 cm. Timber formwork. Original modified chamotte clay, ash glaze (the author uses metal oxide admixtures). Fired to cone 6 in a wood-burning kiln (1150-1200 °C).

Katalog wirtualnej wystawy ceramiki artystycznej z Kijowa ZIEMIA I KOSMOS
Profil FB Centrum Szkła i Ceramiki Lipowa 3 w Krakowie
#ZiemiaiKosmos #KijównaLipowej

Autorka tekstów i koncepcji graficznej katalogu: Marcelina Gołębiewska

Graficzka kreatywna: Maria Bożycka

Redaktorka: Tamara Książczak-Przybysz

Tłumaczka na język angielski: Joanna Berger

Zdjęcia: Kataryna Muzok, Andrii Kyrychenko, Pavlo Mazai, Tetiana Chorna, Katherine Chulkova

Autorzy | źródło pochodzenia reprodukowanych w katalogu fotografii rzeźb i instalacji:

Jurij Musatow (Yuriy Musatov) | Zdjęcia z archiwum autora

Olesia Dworak-Galik (Olesia Dvorak-Galik) | Zdjęcia z archiwum autorki

Liza Portnowa (Liza Portnova) | Zdjęcia: Andrii Kyrychenko

Gia Mimoszwili (Gia Mimoshvili) | Zdjęcia: Pavlo Mazai

Fundatorka i wydawczyni katalogu: Marcelina Gołębiewska | Marcelina.Golebiewska

ISBN 978-83-958229-0-2

Copyright © by Marcelina Gołębiewska oraz autorzy zdjęć, 2020

ZDJĘCIE: TETIANA CHORNA

ISBN 978-83-958229-0-2

